

Dappere Druppel maakt verschil

trinamiek
VERSCHILMAKERS VOOR KINDEREN

Geschreven door Cornelia Kool
Geïllustreerd door kinderen

Geschreven door Cornelia Kool, bestuurder Trinamiek

Geïllustreerd door de kinderen van groep 7 en 8 van basisschool Blink in Culemborg

Dappere Druppel maakt verschil

Een uitgave van

Copyright © 2024 Trinamiek. Alle rechten voorbehouden. Eerste druk, mei 2024.

Vormgeving en productie door VTEB Creatives.

Niets uit deze uitgave mag worden veeelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de schrijver. Aanvragen voor toestemming van gebruik kunnen gestuurd worden naar communicatie@trinamiek.nl.

Hé, jij daar! Wat leuk dat je het sprookje van de druppel op de gloeiende plaat gaat lezen!

Vooraf effe wat uitleg over wat dat ook alweer is, een druppel op de gloeiende plaat.

In het Engels noemen ze het 'a drop in the ocean', oftewel een druppel in de oceaan.

Stel je eens een hele hete kookplaat voor en een kleine druppel. Als die druppel op die hete kookplaat valt, verdampt 'ie onmiddellijk. Er blijft niets van over.

Of zo'n druppel in de oceaan, wat maakt het nou uit dat die er is!?

Deze uitdrukking wordt dus gebruikt om duidelijk te maken dat sommige dingen die je doet, weinig of niets helpen.

Voorbeeldje: ach, waarom zou je dat plastic flesje dat op straat ligt opruimen?

Daar red je de wereld toch niet mee? De hele oceaan ligt vol met plastic.

In dit sprookje ga je meemaken dat druppels op de gloeiende plaat de wereld echt een beetje mooier kunnen maken.

Ik hoop dat jij na het lezen van dit sprookje voelt: Yes, ook ik ben een druppel op de gloeiende plaat!

Veel leesplezier,

Cornelie Kool

Er was eens een druppel op een gloeiende plaat
die helemaal klaar was met al die hopeloosheid.
Hij kreeg steeds minder het gevoel dat het uit-
maakte dat hij bestond.

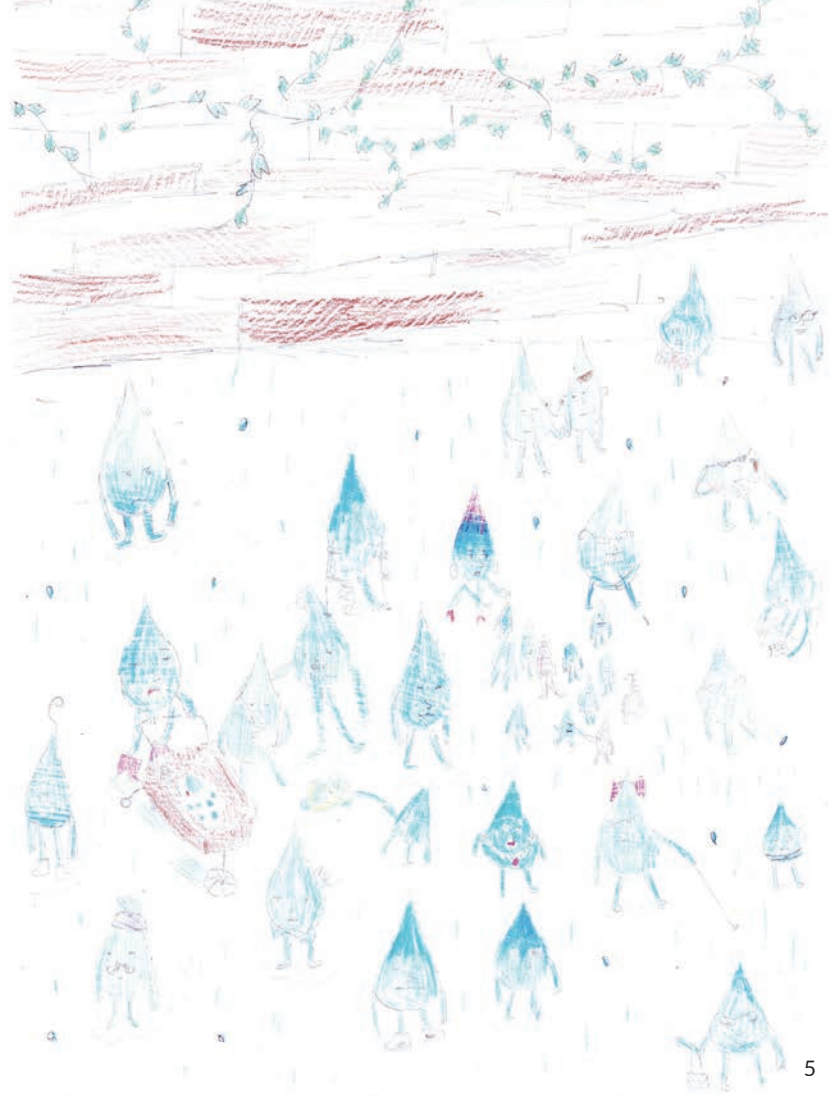

Als hij goede ideeën had over een mooie toekomst voor de wereld, dan kreeg hij vooral negatieve reacties:

“Dat gaat toch niet lukken.”

“Denk je nou echt dat het iets uitmaakt wat jij doet?”

“De wereld is allang niet meer te redden.”

Hij ging eens goed rechtop staan en zei tegen zichzelf:
“Dit laat ik ons niet gebeuren. Als druppel op de
gloeende plaat kan ik echt iets betekenen.”

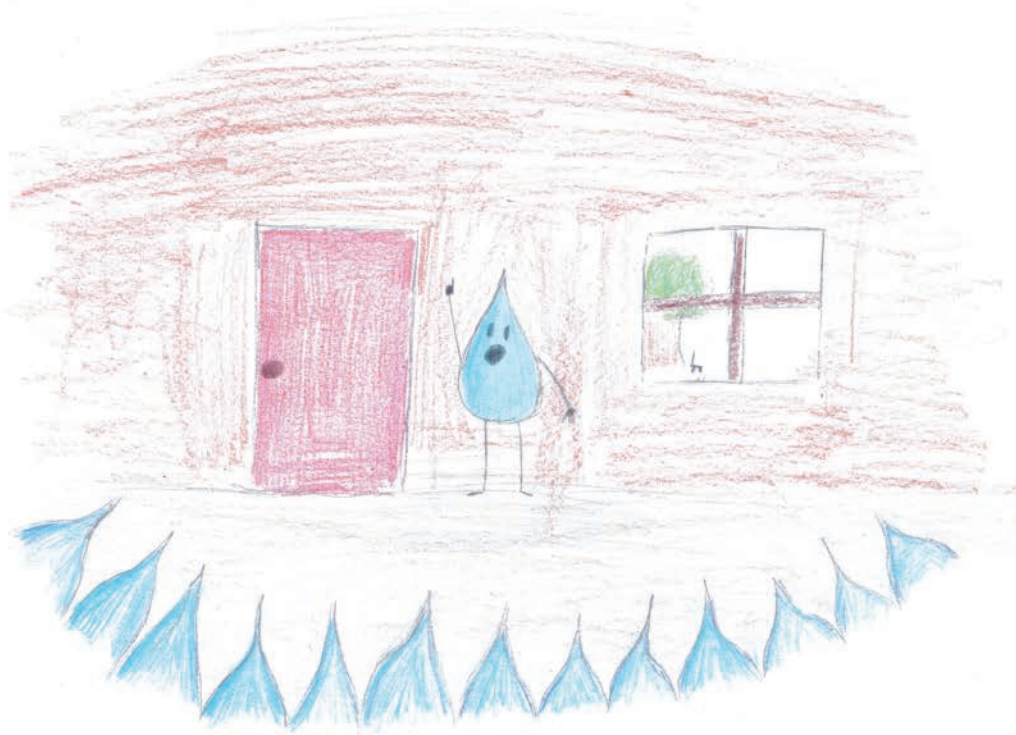

Hij riep al zijn vrienden en vriendinnen bij elkaar en zei plechtig: “Beste druppels, laten we onze krachten bundelen en op die manier de wereld een beetje mooier maken. Dat kunnen wij!”

Er ontstond onrust. De ene druppel riep: “Misschien moeten we het proberen!”,
terwijl een andere druppel hopeloos z’n hoofd schudde.

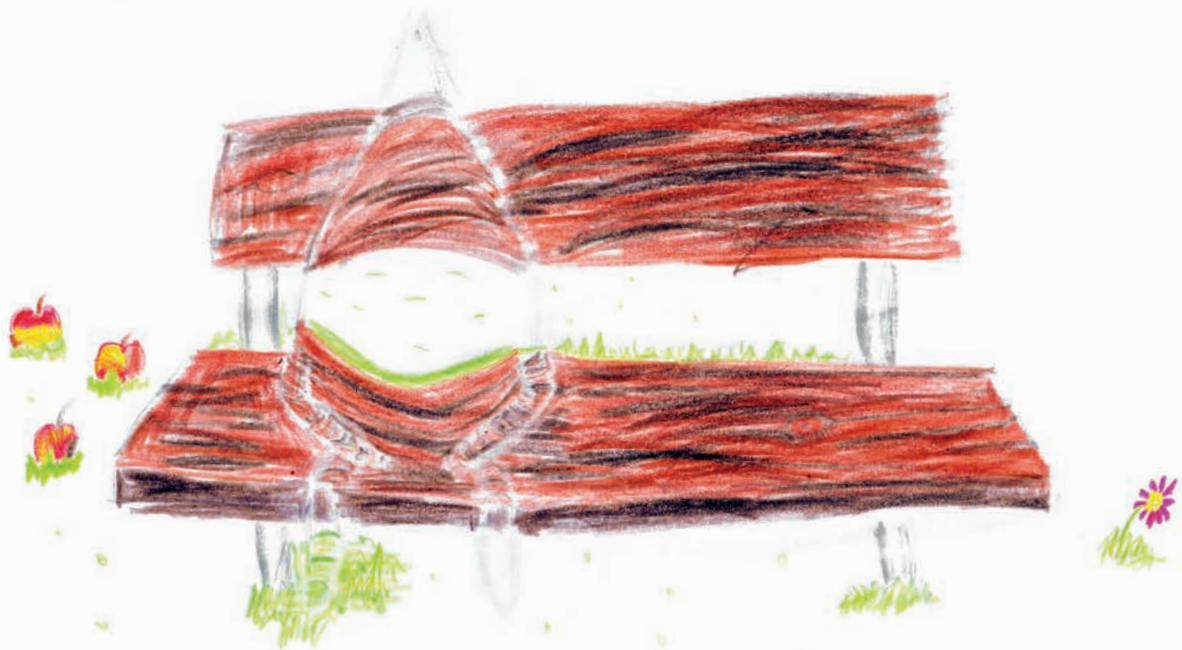

Druppel ging bij de deur staan en zei: “Als je net als ik denkt dat we samen de wereld wat mooier kunnen maken, kom dan met me mee naar de grote appelboom hier buiten op het plein.”

Vol vertrouwen stapte hij naar de boom. Hij keek en wachtte en wachtte en keek, maar er was niemand die hem gevolgd was.

Moedeloos zat hij op z'n bankje. Hij voelde zich alleen en verloren.

Op het bankje tegenover hem zat een oude vrouw. Ze keek geïnteresseerd naar Druppel. “Wat is er met jou aan de hand?”, vroeg ze. “Je ziet er zo verslagen uit.”

“Ja,” zei Druppel, “ik wilde samen met al m’n vrienden en vriendinnen de wereld een beetje mooier maken. Maar ze geloven er niet in, er is niemand met me meegekomen om samen de schouders eronder te zetten. En nu weet ik het ook niet meer”.

“Kom eens even naast me zitten”,
zei de oude vrouw. Druppel sjokte
naar de overkant en plofte futloos
naast de vrouw neer.

“Geef me je hand eens?”,
vroeg de vrouw.

Druppel legde z'n hand in die van de vrouw.
Hij voelde dat de hand ijs- en ijskoud was.
Hij pakte haar hand stevig vast.

A child's drawing in crayon. In the top left, a bright yellow sun with long, thin rays extends across the sky. On the right, a large tree with a thick trunk and many branches is drawn in light blue and pink, with several red circles representing fruit hanging from its branches. In the bottom left, a person with dark hair, wearing a pink shirt and green pants, stands on a green patch of ground. Next to the person is a small, blue, teardrop-shaped character with a smiling face. The background is a mix of light blue and green washes, suggesting a landscape or sky. The text is written in the center of the page.

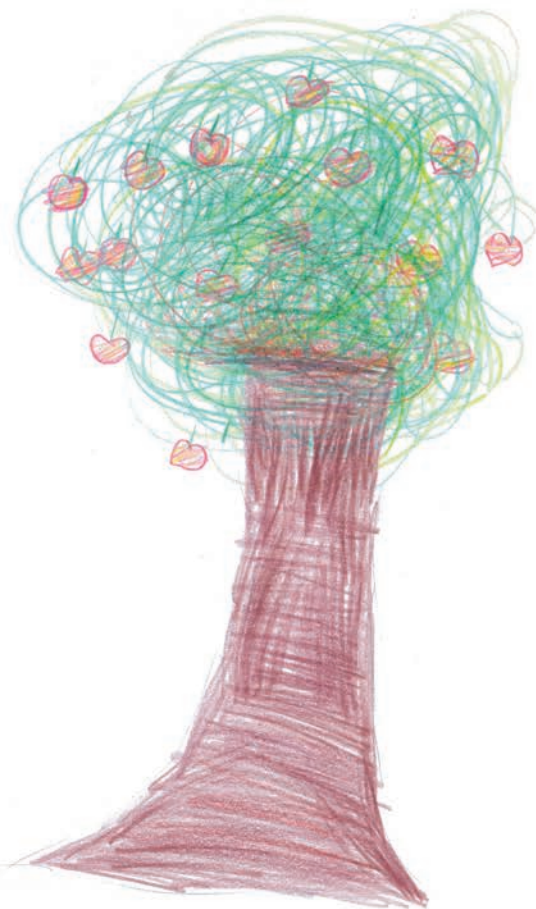
“Voel eens wat er gebeurt”, zei de vrouw. “M’n hand
wordt warm, door jou. Wat heerlijk! Dank je wel, Druppel.
Dat had ik even nodig, die warme hand van jou.”

De vrouw stond op en liep weg.

Druppel bleef een beetje verward achter.

Niet veel later kwam er een klein jongetje aan gesjokt. Hij plofte neer op het bankje naast Druppel en keek verlangend omhoog naar de grote appels.

Het jongetje stond op en liep naar de appelboom.
Hij sprong en sprong, maar kon niet bij de appels.

“Heb je appels nodig?”,
vroeg Druppel. “Ja,” zei
het jongetje, “morgen is
mijn moeder jarig en ik
wil haar verrassen met
zelfgemaakte appeltaart,
maar ik kan er niet bij.”

Druppel ging rechtop staan, maakte zich zo groot mogelijk en zei:

“Klim maar op mijn schouders.”

Het jongetje klom behendig omhoog en plukte vijf appels.

Stralend bedankte hij Druppel en liep huppelend weg.

Druppel keek het jongetje
na, een beetje verbaasd
dat hij iemand zo blij had
kunnen maken.

Opeens zag hij onder de
boom een vogeltje liggen.
Piepklein en kaal, met her
en der wat donsveertjes.
Het piepte hard en zag er
heel bang uit.

Druppel keek omhoog en zag een nestje met daarin nog drie piepkleine vogeltjes. Op de rand van het nest zat een merel heel veel lawaai te maken. Ze vloog onrustig van het nest naar haar gevallen jonkie en weer terug.

A child's drawing in crayons. The background is a large, bright yellow sun with radiating lines, set against a blue sky with vertical blue strokes. The ground is green with horizontal green strokes. On the right side, there is a tall, red, textured structure, possibly a tree or a building. In the bottom right corner, there are some small, simple drawings of what might be benches or small structures. The overall style is expressive and colorful.

“Wees maar niet bang”, zei Druppel tegen het jonkie terwijl hij het voorzichtig oppakte. “Het komt echt goed met jou, dat weet ik zeker. Jij wordt later een prachtige merel die heel mooi zingen zal.”

Voorzichtig zette hij het jong terug
in het nest en het leek of moeder
merel hem uitbundig bedankte.

Druppel was een beetje ontroerd. In zijn gedachten voelde hij de warme handen van de vrouw, rook hij de appeltaart van het jongetje en hoorde hij de groot geworden merel zingen.

Wat Druppel niet had gezien was dat al zijn vrienden en vriendinnen hem na hadden gekeken toen hij in z'n eentje dapper naar de appelboom liep. Ze hadden allemaal gezien wat er in korte tijd gebeurd was daar onder die krachtige, groene boom vol appels.

Terwijl moeder merel Druppel al kwetterend bedankte, kwamen alle druppels naar buiten. Ze vormden met z'n allen een kring om Druppel heen, gaven elkaar een hand en maakten samen een diepe buiging.

“Dank je wel, lieve, dappere Druppel”, zei één van hen namens alle druppels. “Jij hebt ons net laten zien dat een kleine druppel op een kleine plek door kleine dingen te doen de wereld een beetje mooier maakt. Je hebt ons hoop gegeven en we doen met je mee!”

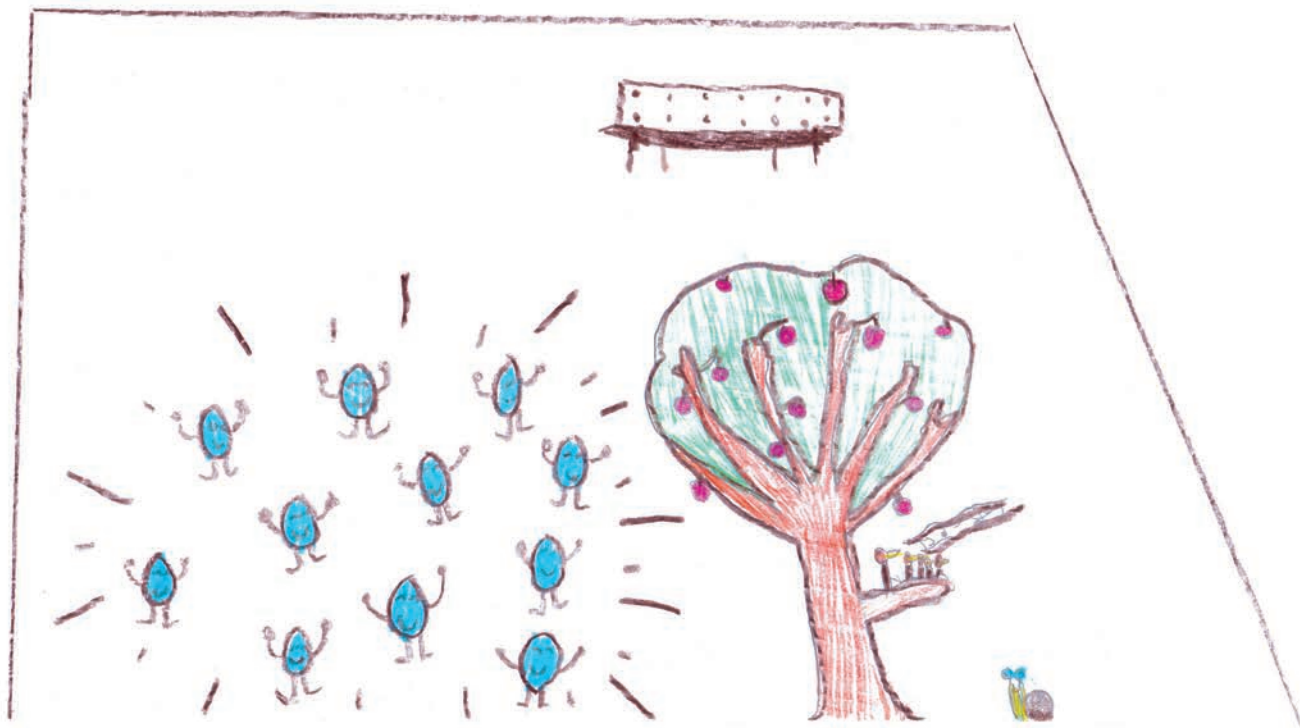

Druppel keek iedereen aan,
de hele kring rond. Z'n hart
barstte er bijna uit, zo opge-
lucht en blij voelde hij zich.

In de boom zong moeder merel haar hoogste lied
en alle druppels leefden nog lang en gelukkig.

Heb je dit boekje doorgegeven of voorgelezen? Laat het hier weten.

Doorgegeven

Schrijf hieronder jouw naam

Schrijf hier de naam van de ontvanger

_____	heeft dit boekje doorgegeven aan	_____
_____	heeft dit boekje doorgegeven aan	_____
_____	heeft dit boekje doorgegeven aan	_____
_____	heeft dit boekje doorgegeven aan	_____
_____	heeft dit boekje doorgegeven aan	_____
_____	heeft dit boekje doorgegeven aan	_____

Voorgelezen

Schrijf hieronder jouw naam

Schrijf hier de naam van de luisteraar

_____	heeft dit boekje voorgelezen aan	_____
_____	heeft dit boekje voorgelezen aan	_____
_____	heeft dit boekje voorgelezen aan	_____
_____	heeft dit boekje voorgelezen aan	_____
_____	heeft dit boekje voorgelezen aan	_____
_____	heeft dit boekje voorgelezen aan	_____

Dankwoord

Met veel plezier heb ik voor alle kinderen en medewerkers van Trinamiek het sprookje over Druppel geschreven. Mijn dank gaat uit naar alle medewerkers van Trinamiek die elke dag weer verschil maken in het leven van kinderen. Voor mij zijn alle medewerkers van Trinamiek hoopbrengers voor kinderen en daarmee voor de toekomst van onze wereld. Hun dagelijkse werk heeft mij geïnspireerd tot het schrijven van dit hoopvolle verhaal.

Verder ben ik de kinderen van groep 7 en 8 van basisschool Blink die Druppel tot leven hebben gebracht door hun tekeningen dankbaar voor het delen van hun creativiteit.

Creativiteit is wat de wereld zéker nodig heeft!

Ook een persoonlijk woord van dank aan Jill de Jong, onze communicatieadviseur die zo'n belangrijke bijdrage heeft geleverd aan het daadwerkelijk tot stand komen van dit mooie boekje.

Cornelie Kool, bestuurder Trinamiek

Meer weten over het achtergrondverhaal en de totstandkoming van dit sprookje?

Lees het interview met schrijfster en Trinamiekbestuurder Cornelie Kool.

Er was eens een druppel op de gloeiende plaat...

Druppel is klaar met de hopeloosheid van de wereld en komt in actie. Hoewel zijn druppelvriendjes en -vriendinnetjes er weinig vertrouwen in hebben dat zij verschil kunnen maken, laat Druppel zich niet tegenhouden.

Hij ging eens goed rechtop staan en zei tegen zichzelf:

"Dit laat ik ons niet gebeuren. Als druppel op de gloeiende plaat kan ik echt iets betekenen."

In dit sprookje beleeft Druppel verschillende avonturen, waarin hij bewijst dat je als kleine druppel groot verschil kunt maken.

*Dit boek is een uitgave van Trinamiek,
geschreven voor kinderen, geïllustreerd door kinderen.*